

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (68)997

Vol. 1968/0171

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(68) 997 def.

Brussel, 13 december 1968

HERZIEN VOORSTEL VOOR EEN EERSTE RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen
betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uit-
zondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan
(artikel 57, lid 2, EEG-Verdrag)

(door de Commissie bij de Raad ingediend)

COM(68) 997 def.

TOELICHTING

Het advies van het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité inzake de voorstellen tot coördinatie van de voorwaarden betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan, gaf de Commissie aanleiding haar oorspronkelijke voorstel overeenkomstig bijgaande tekst te wijzigen. Zij heeft zich daarbij door de volgende overwegingen laten leiden :

HOOFDSTUK I : Artikel 4, b)

Het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hebben aanbevolen om ook de in België bestaande onderlinge verzekeringsfondsen tegen arbeidsongevallen gemeenschappelijke kassen van verzekering tegen arbeidsongevallen van het toepassingsgebied van de richtlijn uit te sluiten.

De Commissie heeft dit voorstel overgenomen aangezien uit een grondig onderzoek is gebleken dat het hier inderdaad instellingen betreft die te vergelijken zijn met de in artikel 4 genoemde.

Zij komen overeen met onderlinge waarborgsmaatschappijen of onderlinge verzekeringsmaatschappijen, hebben een door de wet duidelijk afgebakend maatschappelijk doel en zijn onderworpen aan een bijzonder en permanent toezicht, dat zich onderscheidt van de controle waaraan de overige particuliere verzekeringsondernemingen zijn onderworpen.

HOOFDSTUK II + Artikel 16

Het Europese Parlement heeft voorgesteld bij verzekeringsmaatschappijen die zich bezighouden met ziekteverzekering op analoge wijze als levensverzekering de solvabiliteitsmarge tot een derde te verlagen.

.../...

Het oorspronkelijke ontwerp van richtlijn voorzagt slechts in de vermindering met de helft.

Aan deze wens is in de nieuwe redactie van artikel 16, lid 4 voldaan. Deze maatschappijen staan onder bijzonder toezicht en zij beschikken over wiskundige reserves die zeer voorzichtig worden berekend en worden vastgesteld aan de hand van afzonderlijke nauwkeurig omschreven criteria.

Artikel 17

Het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité bepleitten een vermindering met 50 % van het absolute minimumbedrag van het garantiefonds voor ondernemingen waarvan het premie-/bijdrageinkomen een bepaalde grens (2,5 miljoen rekeneenheden) niet te boven gaat.

Het gewijzigde voorstel wil daarentegen voor alle ondernemingen dit minimumbedrag verlagen, echter in geringere mate dan door de adviserende organen werd verlangd.

De Commissie achtte het in de eerste plaats doelmatig overeenkomstig de wensen van genoemde organen de oorspronkelijk vastgestelde bedragen algemeen te verlagen. Bij een onlangs op dit gebied gedaan onderzoek zijn de moeilijkheden gebleken waarvoor de meeste verzekeringsondernemingen in de Gemeenschap zich bij het naleven van deze verplichting gesteld zouden zien te meer omdat de op het ogenblik door de toezichthoudende autoriteiten verlangde garantiebedragen in enkele staten liggen beneden die van het oorspronkelijke voorstel.

Intussen meende zij van een afzonderlijke regeling voor kleinere ondernemingen te kunnen afzien, daar deze reeds (artikel 29, tweede lid) in een bijzondere positie verkeren ten aanzien van de aan hen ter vorming van het betreffende fonds toegestane termijn.

HOOFDSTUK IV : Artikel 29

Tenslotte hadden het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité verzocht om verlenging van de termijnen die oorspronkelijk waren vastgesteld om de ondernemingen een geleidelijke aanpassing aan de eisen van de richtlijn mogelijk te maken (artikel 29, leden 1 en 2). De Commissie stelt voor de termijn voor alle ondernemingen tot vijf jaar te verlengen en de lid-staten bovendien de mogelijkheid te verlenen onder bepaalde voorwaarden een aanvullende termijn van twee jaren toe te staan om ondernemingen, die ondanks hun inspanning hun verplichtingen na verloop van vijf jaar niet volledig kunnen naleven, in de gelegenheid te stellen het daartoe nodige alsnog te verrichten en ze niet tot onmiddellijke beëindiging van hun bedrijvigheid te noodzaken.

VOORSTEL VOOR EEN EERSTE RICHTLIJN TOT COORDINATIE VAN DE WETTELIJKE EN
BESTUURSRECHTELIJKE BEPALINGEN BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET DIRECTE
VERZEKERINGSBEDRIJF, MET UITZONDERING VAN DE LEVENSVZERKERINGSBRANCHE,
EN DE UITOEFENING DAARVAN

Eerste voorstel

Artikel 4

Voor zover hun statuut geen wijziging ondergaat wat hun territoriale bevoegdheid en de beoefende branche betreft vallen niet onder deze richtlijn :

- a) de volgende publiekrechtelijke instellingen met een monopolie (Monopol-anstalten) in de Bondsrepubliek Duitsland :
1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, München
3. Bayerische Landestiersversicherungsanstalt Schlachtviehversicherung, München
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Braunschweig
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg
6. Hessische Brandversicherungsanstalt, (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel
8. Hohenzollerische Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden
11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich
13. Feuersozietät Berlin, Berlin
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart

De territoriale bevoegdheid zal evenwel niet geacht worden gewijzigd te zijn in geval van een eventuele fusie van deze instellingen, waarbij de territoriale bevoegdheid van de gefusioneerde instellingen ten gunste van de nieuwe instelling blijft bestaan; de bevoegdheid ter zake van de beoefende branches zal eveneens niet geacht worden gewijzigd te zijn wanneer een van deze instellingen van hetzelfde gebied de beoefening van een of meer branches van een van de instellingen voortzet.

Nieuw voorstel

Artikel 4

Voor zover hun statuten geen wijziging ondergaan wat hun territoriale bevoegdheid of de beoefende branche betreft, vallen niet onder deze richtlijn :

- a) de volgende publiekrechtelijke instellingen met een monopolie (Monopol-anstalten) in de Bondsrepubliek Duitsland :
1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, München
3. Bayerische Landestiersversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, München
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Braunschweig
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg
6. Hessische Brandversicherungsanstalt, (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel
8. Hohenzollerische Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden
11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich
13. Feuersozietät Berlin, Berlin
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart

De territoriale bevoegdheid zal evenwel niet geacht worden gewijzigd te zijn in geval van een fusie van deze instellingen, waarbij de territoriale bevoegdheid van de gefusioneerde instellingen ten gunste van de nieuwe instelling dezelfde blijft; de bevoegdheid ter zake van de beoefende branches zal evenmin geacht worden te zijn gewijzigd wanneer een van de bovengenoemde instellingen voor hetzelfde gebied de beoefening van een of meer branches van een van deze instellingen voortzet.

.../...

b) de volgende instellingen waarvan het hoofdkantoor in de Franse Republiek is gevestigd :

1. Caisse départementale Incendie des Ardennes,
2. Caisse départementale Incendie de la Côte-d'Or,
3. Caisse départementale Incendie de la Marne,
4. Caisse départementale Incendie de la Meuse,
5. Caisse départementale Incendie de la Somme,
6. Caisse départementale Grêle du Gers,
7. Caisse départementale Grêle de l'Hérault,
8. Caisses départementales d'assurance des planteurs de tabac.

c) de Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass) waarvan het hoofdkantoor in de Italiaanse Republiek is gevestigd.

Artikel 16

1. Iedere lid-staat verplicht elke onderneming waarvan het hoofdkantoor op zijn grondgebied is gevestigd een voldoende solvabiliteitsmarge te vormen met betrekking tot het geheel van haar werkzaamheden.

De solvabiliteitsmarge komt overeen met het vermogen van de onderneming dat niet dient ter dekking van enige voorzienbare verplichting, na aftrek van de onlichamelijke bestanddelen.

Daaronder vallen :

- het gestorte kapitaal of, wat betreft de onderlinge waarborgmaatschappijen, c.q. onderlinge verzekeringsmaatschappijen, het werkelijke aanvangsfonds;
- het niet gestorte gedeelte van het maatschappelijk kapitaal of van het aanvangsfonds; echter zal van dit gedeelte slechts de helft in aanmerking kunnen worden genomen indien dit niet-gestorte gedeelte 50/100 van het geplaatste kapitaal overschrijdt;
- de (wettelijke en vrije) reserves die niet tegenover verplichtingen staan;
- de overgebrachte winst;
- de vorderingen welke onderlinge waarborgmaatschappijen c.q. onderlinge verzekeringsmaatschappijen en

b) de door de Belgische staat met het oog op de uitvoering van de Belgische wet betreffende de vergoeding der schade voortspuitende uit arbeidsongevallen toegelaten gemeenschappelijke kassen van verzekering tegen ongevallen;

c) de volgende instellingen waarvan het hoofdkantoor in de Franse Republiek is gevestigd :

1. Caisse départementale Incendie des Ardennes,
2. Caisse départementale Incendie de la Côte-d'Or,
3. Caisse départementale Incendie de la Marne,
4. Caisse départementale Incendie de la Meuse,
5. Caisse départementale Incendie de la Somme,
6. Caisse départementale Grêle du Gers,
7. Caisse départementale Grêle de l'Hérault,
8. Caisses départementales d'assurance des planteurs de tabac.

d) de Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass) waarvan het hoofdkantoor in de Italiaanse Republiek is gevestigd.

Artikel 16

ongewijzigd

vennootschappen met een dienovereenkomstige rechtsvorm met variabele premies hebben op hun leden in de vorm van verschuldigde suppletiepremies tot een bedrag van hoogstens de helft van het verschil tussen de maximumpremies en de werkelijk ingevorderde premies; de aldus in aanmerking te nemen verdelingen kunnen evenwel niet meer dan 50/100 van de marge bedragen;

- op een met redenen omkleed verzoek van de onderneming en indien de toezichthoudende autoriteiten van de lid-staten waar de onderneming werkzaam is, hiermede instemmen, de latente meerwaarden welke voortvloeien uit een onderwaardering van activa en een overwaardering van passiva, voor zover dergelijke meerwaarden geen uitzonderlijk karakter hebben.

2. De solvabiliteitsmarge wordt bepaald, hetzij ten opzichte van het jaarlijks bedrag van premies of bijdragen, hetzij ten opzichte van de gemiddelde betaalde schaden ten laste van de laatste drie boekjaren. Wanneer ondernemingen evenwel slechts het risico van blikseminslag, stormschade en hagelschade dekken of de sub 4, 5, 6, 7 en 12 van letter A van de bijlage vermelde zogenaamde transportverzekeringsbranches beoefenen zal voor de referentieperiode voor de gemiddelde betaalde schaden rekening worden gehouden met de laatste zeven boekjaren.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 17 van deze richtlijn, moet het bedrag van de solvabiliteitsmarge gelijk zijn aan de hoogste uitkomst van de volgende twee berekeningen :

Eerste berekening (ten opzichte van de premies) :

- samengesteld worden de premies of bijdragen welke op grond van de directe zaken gedurende het laatste boekjaar zijn opgelegd uit hoofde van alle boekjaren, met inbegrip van bijkomende kosten;

- daaraan wordt toegevoegd het bedrag van de premies welke gedurende het laatste jaar uit hoofde van herverzekering werden ontvangen;

- afgetrokken worden het totaalbedrag van de gedurende het laatste boekjaar geannuleerde premies of bijdragen, alsmede het totaalbedrag van de belastingen en rechten op de samengetelde premies of bijdragen.

Nadat het uit deze vermenigvuldiging resulterende bedrag in drie gedeelten is gesplitst, nl. een eerste gedeelte dat zich uitstrekt, van 1 tot en met 10 miljoen r.e., een tweede gedeelte van 10.000.001 r.e. tot 25 miljoen r.e. en een derde gedeelte dat het overige omvat, worden deze getallen respectievelijk vermenigvuldigd met 18/100, met 12/100 en met 8/100 en vervolgens opgeteld.

2. De solvabiliteitsmarge wordt bepaald hetzij op grondslag van het jaarlijks bedrag van premies of bijdragen, hetzij op grondslag van de gemiddelde geleden schaden ten laste van de laatste drie boekjaren. Wanneer ondernemingen evenwel slechts het risico van blikseminslag, stormschade en hagelschade dekken of de sub 4, 5, 6, 7 en 12 van letter A van de bijlage vermelde zogenaamde transportverzekeringsbranches beoefenen, gelden de laatste zeven boekjaren als referentieperiode voor de gemiddelde geleden schaden.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 17 moet het bedrag van de solvabiliteitsmarge gelijk zijn aan de hoogste uitkomst van de volgende twee berekeningen :

Eerste berekening (op grondslag van de premies) :

- samengesteld worden de premies of bijdragen met inbegrip van bijkomende kosten in de directe zaken uit enig boekjaar die gedurende het laatste boekjaar als vorderingen zijn geboekt;

- daaraan wordt toegevoegd de som van de premies welke gedurende het laatste jaar uit hoofde van herverzekering werden ontvangen;

- afgetrokken worden het totaalbedrag van de gedurende het laatste boekjaar geannuleerde premies of bijdragen, alsmede het totaalbedrag van de belastingen en rechten op de samengetelde premies of bijdragen.

Nadat het uit deze vermenigvuldiging resulterende bedrag in drie gedeelten is gesplitst, nl. een eerste gedeelte dat zich uitstrekt van 1 t/m 10 miljoen r.e., een tweede gedeelte van 10.000.001 r.e. tot 25 miljoen r.e. en een derde gedeelte dat het overige omvat, worden deze getallen respectievelijk vermenigvuldigd met 18/100, met 12/100 en met 8/100 en vervolgens opgeteld.

.../...

De eerste berekening wordt verkregen door dit nieuwe bedrag te vermenigvuldigen met het getal dat de voor het laatste boekjaar bestaande verhouding aangeeft tussen het bedrag van de schaden welke ten laste van de onderneming blijven na overdracht uit hoofde van herverzekering en het bedrag van de brutoschaden; dit verhoudingsgetal mag in geen geval lager zijn dan 50/100.

Tweede berekening (ten opzichte van de schaden) : Tweede berekening (op grondslag van de schaden) :

- samengesteld worden, zonder aftrek van de ten laste van de cessionarissen en retrocessionarissen komende schaden, de bedragen van de gedurende de laatste drie afgesloten boekjaren op grond van de directe zaken betaalde schaden;

- daaraan wordt toegevoegd het bedrag van de schaden welke gedurende de voornoemde drie boekjaren zijn betaald uit hoofde van geaccepteerde herverzekeringen of wederverzekeringen;

- eveneens wordt toegevoegd het bedrag van de reserves voor de te betalen schaden welke aan het einde van het laatste boekjaar zijn gevormd, zowel voor directe zaken als voor geaccepteerde herverzekeringen;

- afgetrokken wordt het bedrag dat in de laatste drie boekjaren door het uitoefenen van verhaalrecht werd ontvangen;

- eveneens wordt afgetrokken het bedrag van de reserves voor te betalen schaden welke aan het begin van het tweede boekjaar, voorafgaande aan het laatste afgesloten boekjaar, zijn gevormd, zulks zowel voor directe zaken als voor geaccepteerde herverzekeringen.

Nadat een derde van het uit deze vermenigvuldiging resulterende bedrag in drie gedeelten is gesplitst, nl. een eerste gedeelte dat zich uitstrekt van 1 r.e. tot en met 7 miljoen r.e., een tweede gedeelte van 7.000.001 r.e. tot 17,5 miljoen r.e., en een derde gedeelte dat het overige omvat, worden deze gedeelten respectievelijk vermenigvuldigd met 25/100, met 20/100 en met 16/100, ten einde na optelling een nieuw bedrag te bepalen.

De tweede berekening wordt verkregen door dit nieuwe bedrag te vermenigvuldigen met het getal dat de voor het laatste boekjaar bestaande verhouding aangeeft tussen het bedrag van de schaden welke ten laste van de onderneming blijven na overdracht uit hoofde van herverzekering en het bedrag van de brutoschaden; dit verhoudingsgetal mag in geen geval lager zijn dan 50/100.

4. De breukgetallen waarmee de in het voorgaande lid bedoelde gedeelten worden vermenigvuldigd, worden met de helft verminderd voor de ziekteverzekering welke op analoge wijze als de levensverzekering wordt beheerd.

4. De breukgetallen waarmee de in het voorgaande lid bedoelde gedeelten worden vermenigvuldigd, worden tot een derde verminderd voor ziekteverzekering welke op analoge wijze als de levensverzekering wordt beheerd.

Artikel 17

1. Het garantiefonds bestaat uit een derde deel van de solvabiliteitsmarge.

2. a) Het garantiefonds mag echter niet minder bedragen dan :

- 500.000 r.e. indien het gaat om de dekking van de risico's of een gedeelte van de risico's welke behoren tot een van de in de bijlage, letter A, sub 9, 10, 11, 12, 13 en 14 vermelde branches;

- 400.000 r.e. indien het gaat om de dekking van de risico's of een gedeelte van de risico's welke behoren tot een van de in de bijlage, letter A, sub 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8 en 15, vermelde branches;

- 300.000 r.e. wanneer het gaat om de dekking van de risico's of een gedeelte van de risico's welke behoren tot de in de bijlage, letter A, sub 4 vermelde branche;

- 200.000 r.e. indien het gaat om het dekken van de risico's welke behoren tot de in de bijlage, letter A, sub 16 vermelde branche.

b) Indien de werkzaamheden van de onderneming op verscheidene branches of verscheidene risico's zijn gericht, wordt alleen de branche of het risico in aanmerking genomen waarvoor het hoogste bedrag is vereist.

c) Het minimum van het garantiefonds wordt met een vierde verminderd voor de onderlinge waarborgmaatschappijen, c. q. onderlinge verzekeringsmaatschappijen en de vennootschappen met een overeenkomstige rechtsvorm.

Artikel 17

1. Het garantiefonds bestaat uit een derde deel van de solvabiliteitsmarge.

2. a) Het garantiefonds mag echter niet minder bedragen dan :

- 400.000 r.e. indien het gaat om de dekking van de risico's of een gedeelte van de risico's welke behoren tot een van de in de bijlage, letter A, sub 10, 11, 12, 13, 14 en 15 vermelde branches;

- 300.000 r.e. indien het gaat om de dekking van de risico's of een gedeelte van de risico's welke behoren tot een van de in de bijlage, letter A, sub 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en 16 vermelde branches;

- 200.000 r.e. indien het gaat om de dekking van de risico's of een gedeelte van de risico's welke behoren tot de in de bijlage, letter A, sub 9 en 17 vermelde branches;

ongewijzigd

ongewijzigd

.../...

Artikel 29

1. De lid-staten laten aan de in titel II bedoelde ondernemingen, die op het tijdstip van inwerkingtreding van de maatregelen tot uitvoering van het bepaalde in deze richtlijn in een of meer van de in artikel 1 bedoelde branches werkzaam zijn op hun gebied, een termijn van drie jaar, aanvangende op het tijdstip van kennisgeving van deze richtlijn, om zich aan deze maatregelen te conformeren.

In het bijzonder:

a) blijft de aan de ondernemingen krachtens de huidige wettelijke regeling verleende vergunning geldig; de lid-staat op wiens grondgebied het hoofdkantoor van de onderneming is gevestigd kan evenwel nagaan of aan de in de artikelen 15, 16 en 17, met betrekking tot de technische reserves, de solvabiliteitsmarge en het garantiefonds gestelde voorwaarden wordt voldaan; indien zulks inderdaad het geval is, verstrekt de toezichthoudende autoriteit van deze lid-staat aan deze onderneming een certificaat, dat zal worden overgelegd aan de bevoegde overheidsinstanties van de andere lid-staten waar de onderneming werkzaam is;

b) wordt, wat de lid-staten betreft waar geen vergunningsstelsel bestaat voor een van de in artikel 1 bedoelde branches, de in deze richtlijn genoemde vergunning geacht te zijn verleend voor deze branche aan de onderneming welke in een van deze lid-staten haar hoofdkantoor heeft, indien deze binnen de in de eerste alinea gestelde termijn aantoonst dat zij over voldoende technische reserves beschikt voor de onderhavige branche, alsmede over de solvabiliteitsmarge en het garantiefonds, genoemd in de artikelen 16 en 17; de toezichthoudende instanties van de lid-staten geven in dit geval een verklaring af waaruit blijkt ten aanzien van welke branche de betrokken onderneming bevoegd is;

c) met betrekking tot het bijkantoor of agentschap van een onderneming die haar hoofdkantoor heeft op het grondgebied van een andere lid-staat dan waar zij haar werkzaamheid uitoefent wordt de in deze richtlijn bedoelde vergunning geacht te zijn verleend zodra de onderneming naar gelang het geval het sub a) bedoelde certificaat of de sub b) bedoelde verklaring overlegt.

Artikel 29

1. De lid-staten laten aan de in titel II bedoelde ondernemingen, die op het tijdstip van inwerkingtreding van de maatregelen tot uitvoering van het bepaalde in deze richtlijn in een of meer van de in artikel 1 bedoelde branches werkzaam zijn op hun gebied, een termijn van vijf jaar, aanvangende op het tijdstip van kennisgeving van deze richtlijn, om zich aan deze maatregelen te conformeren.

ongewijzigd

ongewijzigd

... genoemd in de artikelen 16 en 17; de toezichthoudende autoriteiten van de lid-staten geven ...

ongewijzigd

.../...

2. Bovendien kunnen de lid-staten de in het eerste lid genoemde ondernemingen, die na het verstrijken van de termijn van drie jaar niet een jaarlijkse premie- of bijdrage-incasso bereiken dat ten minste overeenkomt met het vijfvoudige van het in artikel 17, lid 2 bedoelde minimumgarantiefonds, voor het einde van het boekjaar waarvoor de premies of bijdragen ten minste overeenkomen met het vijfvoudige van het bedrag van het garantiefonds ontheffen van de verplichting om dit fonds te vormen. De maximumtermijn waarover de onderhavige ondernemingen aldus kunnen beschikken om het voornoemde minimumgarantiefonds te vormen mag in geen geval langer duren dan tien jaren na de kennisgeving van deze richtlijn.

3. De ondernemingen die hun werkzaamheden uitbreiden als bedoeld in artikel 8, lid 2 en artikel 10 dienen evenwel terstond aan de door de richtlijn gestelde voorschriften te voldoen.

4. De ondernemingen die een andere rechtsvorm hebben dan de in artikel 8 genoemde mogen tot het einde van de in het Verdrag van Rome genoemde overgangperiode hun huidige werkzaamheden onder de op 30 april 1964 bestaande rechtsvorm blijven uitoefenen.

De betrokken lid-staat maakt een lijst op van de onderhavige ondernemingen welke hij ter kennis brengt van de andere lid-staten en van de Commissie.

5. De lid-staten dragen er zorg voor dat op verzoek van de ondernemingen die aan de in de artikelen 16 en 17 gestelde verplichting voldoen, de begindepots welke krachtens de huidige regeling zijn gevormd, worden gerestitueerd.

2. Bovendien kunnen de lid-staten

a) aan de onder lid 1 vallende ondernemingen die na het verstrijken van de termijn van vijf jaren de solvabiliteitsmarge nog niet volledig hebben bereikt, een aanvullende termijn van ten hoogste twee jaren toestaan, mits deze ondernemingen de maatregelen welke zij zich voorstellen te nemen om de marge te bereiken overeenkomstig artikel 20 aan de toezichthoudende autoriteit ter goedkeuring hebben voorgelegd;

b) de in het eerste lid bedoelde ondernemingen, die na het verstrijken van de termijn van vijf jaren niet een jaarlijkse premie- of bijdrage-incasso bereiken dat ...

ongewijzigd

ongewijzigd

5. De lid-staten dragen er zorg voor dat aan ondernemingen, die aan de in de artikelen 16 en 17 gestelde verplichtingen voldoen, op hun verzoek de krachtens de tegenwoordige regeling gevormde begindepots worden gerestitueerd.

.../...